

eduxisti nos vt morerem̄ in  
solitudine deest panis. aque  
nō sunt. anima nostra nauſe  
at ſup cibo iſto leuiſſimo. iō  
miſit dominus ſerpentes ig/  
mitos qui populū occiderūt. •  
Nume. xxi. Virgines dormi  
entes ⁊ lampades accēſas  
lucidi operis non habentes a  
ſponſi celeſtis nuptijs ſunt  
excluse. Mat. xi. xxv.

• De adoracione dei

Bonoꝝ obla  
tione.

Verboꝝ ora  
tione.

Temploꝝ

Adorāduſ  
eſt deus ⁊ co  
lenduſ cuꝝ

fabricacione

Aduerſoꝝ

toleratione

Idoloꝝ dete/  
ſtatione

• Credendoꝝ

ordinatione.

Dorandus eſt ⁊ co  
lenduſ deus cū bo  
noꝝ oblatione ⁊  
muneribus bonis. Iō duo/  
bus ſtatibus adorantibꝝ ⁊

ſacrificāribus deo. dominus  
reſpexit ad abel ⁊ ad mnuera  
eius. ad cayn autem non re/  
ſpexit quia abel obrulit meli  
ora. Geneſis. iij. Paratus  
erat abraham vnicum filiuꝝ  
domino offerre ſup montem  
in holocaustum. Gene. xxij.  
Poſtqꝝ precepit dominus  
moysi qꝫ ipſe ⁊ aaron cū leui  
tis aſcenderent ⁊ adorarent  
obtulit vitulos duodeciꝝ  
Exo. xxiiij. Salomon abſit  
⁊ immolauit mille hoſtias ⁊  
ibi apparuit ei dominus. iij.  
Regum. iij. Magi intrātes  
domum ꝑcidentefqꝫ adora  
uerunt puez ⁊ munera obru  
lerunt. quid ergo debent face  
re criſtiani iā regenerati vbi  
hec gentiles fecerunt puulo  
vagienni. Mat. xi. ij. capitu.

Adorāduſ ē deus corde  
ore oper verbo. Unde enos  
filius ſerh cepit inuocare no  
men domini. Gene. quarto.  
Salomon ſtetit ante altare  
⁊ expandens manus genua  
ſerit ⁊ orauit. iij. Reg. viij.  
Adorauit leproſus iheſum

dicens Domine si vis potes  
me mundare. Math. viij.  
Mater filiorum zebedei ac-  
cessit ad christum orans et pe-  
tens aliquid ab eo. math. xx

Ad orandum deum debet  
fabricari ecclesie et altaria. id  
noe edificauit altare domino  
et de mundis animalibus et  
volucibus obtulit holocaustum  
domino. Genesis octauo ca-  
pitulo. Helcana tante fidei  
erat quod desecranda de ciuita-  
te sua statuta diebus ut ad-  
oraret dominum in silo. pr.  
Regum primo capitulo. Rex  
dauid cultum dei in sacerdo-  
tibus et cantoribus amplia-  
uit. primi Paralipomenon.  
decimo quinto. Cecus natus  
et illuminatus a ihesu ait credo  
domine. et prociens adorauit  
eum. Iohannis nono capitulo.

Adorandus est deus in tri-  
bulationibus et periculis. ut  
ab ipsis homines liberentur  
Ideo filij israel afflicti in e-  
gipto. audientes quod respexit  
dominus afflictionem eorum proni  
adorauerunt in terra. Exo. xij

Cum dixisset dominus de p-  
cussione egipti. incuruatus po-  
pulus adorauit Exo. xij. Of-  
ferente samuele sacrificium li-  
beratus est populus de tribu-  
latione philistinorum. pr. Re-  
gum. vij. Reuerfi filij israel  
de captiuitate babilonis die  
ac nocte prestabant domino  
Aemie. ix. Cum audisset iob  
nuncioz verba dicentium si-  
bi perditionem rerum. adora-  
uit dominum dicens. Audus egres-  
sus sum ex utero matris mee  
nudus reuertar illuc Job. j.

Adorandus est deus solus  
et non aliqua creatura. Ideo  
primum preceptum decalo-  
gi fuit Non adorabis deos al-  
ienos. et non facies sculpti-  
le. Exodi. xx. Manue volens  
sacrificare. ait ei angelus.  
Si vis offerre sacrificium offe-  
ras domino. Iudicum. xij.  
Cum irent filij israel ad vi-  
tulos anreos. thobias fugie-  
bat consortia eorum et ibat in  
ihru salem ad templum. ubi  
quod adorabat dominum deum  
israel. Thobie primo ca.

Quāuis esset phibitum  
vt nullus peteret aliquid ab  
aliquo domino nisi tantuꝝ a  
dario. tamen Daniel tribus  
temporibus dominum ado-  
rabat. Danielis sexto capi.  
Populus listre qui voluit  
paulum ⁊ barnabam adora-  
re. prohibitus est ab eis. Ac-  
tuum. decimoquarto capitu-  
lo. Angelus iohannem euā-  
gelistam prohibuit ne se ad-  
oraret sed solum deum Apo-  
calip. xxiij. ca.

De adulatione  
⁊ blanditijs

Querūt com-  
placētiā  
Adulatores Recipiūt dis-  
plicētiā  
Tendunt ad  
infamiā

Adulatores semper  
loquunt̃ ea que cre-  
dunt placere audi-  
entibus eos. ideo chore cum  
complicibꝝ suis populo pla-  
cere volens dixerūt. sufficiat  
nobis. Numeri. xvi. capitu.

Absalon vt causam in curia  
patris habentibus placeret.  
dicebat cuiuslibet. Vident̃ mi-  
hi sermones tui recti. ij. Re.  
xv. Prophte falsi dixerunt  
achab p̃spera de bello futuro  
cui placere credebant. iij. Re-  
gum. xxiij. Consiliarij regis  
assueri adulantes ei dixerūt.  
Regis iusta est indignatio.  
cum tamen eius iram cōtra  
reginam potius temperare de-  
buissent. Idest. j. Amici amō  
volentes p̃lacere ei dixerūt  
Iube pare excelsum trabem.  
Idest. v. Alchimus pditor  
volens placere demetrio ma-  
le locutus ē de iuda macha-  
beo. j. Mach. viij. Herodi i-  
pio acclamabat p̃p̃s voce ei  
desiderans p̃lacere Act. xij.  
Adulatores displicent sa-  
pientibꝝ quibꝝ placere crede-  
bāt suis blāditijs. nā adoles-  
cens narzans dō mortē saul  
mimici sui credens ei placere  
fuit eius iussione occisus. ij.  
Re. j. Adulatores occiderūt  
hysoseth. ⁊ attulerūt caput  
ei. Ad dō placere ei credētes